

ἄπαξ ἐπὶ ἐννεαετίαν ὅλην νὰ πληρώσῃ τὰ δι’ αὐτὸ κατασκευασθέντα βυτία. Ἐνῷ παρὰ τάς Ἀθήνας εἰς τὴν ἑκπαλαι τιτλοφόρουμέγυνην λεπτόγειον Ἀττικήν, ὑπὸ τὴν θερινὸν πᾶλιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀργιλλώδους ἑδάφους τις ἡ ἀμπελὸς θάλλει ὡς νὰ ἐκαλλιεργεῖτο εἰς τὰ μᾶλλον ἀρδευόμενα μέρη τοῦ κόδυμου. Καρποφορεῖ τόσον, ὥστε κατὰ τὰς διαφόρους στατιστικὰς ἡ Ἀττικὴ θεωρεῖται ὡς ἡ μᾶλλον σταθυλοπαραγωγὸς ἐπαρχία τοῦ κράτους. Τὰ θαύματα ταῦτα τὰ κατορθώνει εἰς τὴν Ἀττικήν ἡ διὰ χειρὸς καλλιεργεία.

‘Ιδού ἡ διαφορὰ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ψευδοευρωπαϊκῆς καλλιεργείας τῆς ἀμπέλου.

‘Ἄλλ’ οἱ ξένοι εἰνε πάντοτε ἀστοργοὶ ἐκπατρίζονται μὲ τὴν μοναδικὴν τοῦ πλούτουσμοῦ ἰδέαν καὶ ἀτενίζοντες πρὸς τὸν σκοπὸν παρεβλέπουσι τὰ μέσα.

Καταστρέφουν τὸ μέλλον ἐνὸς τόπου, ὀπισθοδρυμοῦν τὴν γεωργίαν του κατὰ πολλὰ ἐπὶ ὑπεκκαιοντες διὰ τῶν πολλαπλῶν ἀποτυχιῶν των, τὸν ἔρωτα τῶν χωρικῶν πρὸς τὰς ἀρχαὶς συνηθείας του καὶ τὸ μῆσος πρὸς πᾶν νεωτερον καὶ ἔθνεον.

‘Η δι’ ἀρότρου καλλιεργεία τῆς ἀμπέλου παρουσιάζει λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ὅταν ἀναμιχθῇ καὶ μὲ τὴν καλλιεργείαν τῆς χειρός.

Κατὰ τὸν ἔξης τρόπον.

Τὸ ξελάκκωμα ἐκτελεῖται δι’ ἀρότρου. ‘Η σκαψὴ ἐπίσης δι’ ἀρότρου καὶ τὸ σκάλισμα δι’ ὑποσκαλιστηρίου. ‘Τμεῖς εἰμεθα τῆς ἰδέας ὅτι τὸ σκάλισμα καὶ τὸ ξελάκκωμα πρέπει νὰ γίνωνται διὰ τῆς χειρός καὶ μόνη ἡ σκαψὴ δι’ ἀρότρου. ‘Η δι’ ἀρότρου σκαψὴ γίνεται διὰ τῶν ἀμπελουργικῶν ἀρότρων. ὑπάρ-

χουσὶ διάφοροι τύποι τῶν ἀρότρων τούτων, ὃν κύριος καὶ κοινὸς χαρακτήρας είνε τὸ καμπύλον τῶν ἀντιριθμῶν, διπερ ἐπιτρέπει ὁ κινδύνως τὴν παρὰ τὰ πρέμνα προσέγγισιν.

Οἱ κύριοι τύποι εἰνε : τὸ ἄροτρον Vernette, τὸ τοῦ Benault, τὸ τοῦ Goïu καὶ τινες ἄλλου. Τὰ ἄροτρα ταῦτα σύρονται μόνον ὑψὸν ἐνὸς ζῷου, ἡμιόνου καλλιτερον ἐναλλάξ ἀντικαθισταμένης δι’ ἑτέρας. Τὸ ζῷον διὰ νὰ μὴ λοξοδρομῇ, ὅπηγεται ὑπὸ παιδός, ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, τὸ δὲ ἄροτρον ὑπὸ τοῦ συνήθους ζευγίτου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ χώματα δύνανται νὰ ὑψωθῶσι λαμπρὰ εἰς καράβια.

Τὸ ἄροτρον τοῦ Venedelle πρὸ πάντων εἶναι καταλληλότατον διὰ τὰ μέρη μας. Τὸν ἐκλογὴν ἐπέτυχεν δ.κ. Καλογερόπουλος, γεωπόνος. Ἔνεκα τῆς κυρτότητος τῆς Ἰστοβόνης, εἰς τὸ ἄροτρον τοῦτο εἶνε δυνατὴν ἡ προσάρτητος τοῦ σημείου τῆς ἐλξεως, εἰς τὸ δάνωθεν τοῦ ὑννίου μέρος, τὸ ὄποιον ἐπιφέρει τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐλξεως κατὰ 10 — 15 %.

Εἰς τὸ ἄροτρον ἐλαφρόν, κομψόν, καὶ χωρίζεται εἰς δύο μέρη διὰ τὴν εὐκολίαν μεταφορᾶς.

Εἰς τὸ κυρίως σῶμα τοῦ ἀρότρου καὶ τὴν ιστούσιν ἡ συναρμογὴ γείνεται διὰ κοχλίου.

Πολλοὶ κτηματίαι ἐν Ἀθήναις μεταχειρίζονται τὸ ἄροτρον τοῦτο. Ὁ δὲ κ. Καλογερόπουλος ἐπιθυμῶν τὴν διάδοσίν του, ἔχετελεσθε πειράματα δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν γεωργικῶν σχολῶν καὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς γεωπονίας. Τὰ πειράματα ἐπέτυχον, δὲ δὲ ὑπουργὸς ἐξέδωκεν ἐγκύλιον πρὸς τοὺς

ΕΠΙΦΥΛΑΣΙ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

‘Απεφασίσθη ἡ διάλυσις καὶ συγγράνευσις μετ’ ἀλλης Τραπέζης τῆς Τραπέζης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀμέσως ἀγγέλλεται διτὶ αὐστριακὴ Τράπεζα ἴδρυει ἐνταῦθα ὑποκατάστημα. ‘Η Τράπεζα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦν ἴδρυμα ἑλληνικόν, ἀπτησχόλει δὲ οὐκ ὀλίγους ὄμοργενες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς διατελούντας, οἵτινες νῦν ἀγγωστον τὸ θέλημα πράξωσιν. ‘Η Γενικὴ Ἐπικράτεια τοῦ Οθωμανικοῦ Κράτους, ἐπίσης ἴδρυμα πολλοὺς ὄμοργενες ἀπτησχόλουν, διελύθη πρό τινος, νῦν διαλύεται ἡ Τράπεζα τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ταῦτα δὲ σημαίνουσι ὑποχρήσην τοῦ τοπικοῦ στοιχείου εἰς τὸ ξένον, ταῦτα σημαίνουσι διτὶ παρακαλάζομεν ὅσημέραι καὶ παραχωροῦμεν τὴν θέσιν ἡμῶν τοῖς ξένοις, οἵτινες, πρόθυμοι ἐννοεῖται, καταλαμβάνουσιν αὐτὴν πανταχοῦ, ἴδρυοντες ἐμπορικὰ γραφεῖα, πιστωτικὰ καταστήματα καὶ συγκεντρωτήτες εἰς ἑαυτοὺς πάσας τὰς ἐπιγειρήσεις, ἡμεῖς δὲ ἀδύομεν. ‘Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο ἡ παρατήρησις διτὶ ἡ διάλυσις ἐπιβάλλεται,

διότι δὲν ὑπάρχουσι ἐπιχειρηματικὰ πνεύματα, ὅπως διοικήσωσιν αὐτήν. ‘Η παρατήρησις αὕτη ἐκ πρώτης ὕψεως φαίνεται ἀκριβής, ἀλλὰ βαθύτερον ἔξεταζομένη φανεροῦ διτὶ οἰσονέ νόρκη ἡμίτης κατέλαβε καὶ διτὶ φεύγομεν τὰς μεγάλας τραπεζίτικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, διότι δὲν τολμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν διτὶ τὸ δόμογενες στοιχεῖον, ὅπερ οὐ πολὺ πολλῶν ἐτῶν ἐξόγως ηδοκίμει ἐγένετο ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἐν τοῖς οἰκονομολογικοῖς, δὲν δύναται νὰ εὑδοκιμήσῃ καὶ αὐθίς καὶ διτὶ ἔξελιπον οἱ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐπιδίουντες. Συμβαίνει ἄλλο τι νομίζομεν οἱ πολλοὶ ἐδειλίσκονται πρὸ τῶν ξένων καὶ ἀντὶ νὰ ἐντείνωσι τὴν δραστηριότητα αὐτῶν, ἀπεχώρησαν, ἀναλογιστάμενοι διτὶ οἱ ξένοι διαθέτουσιν ἀρχόντα μέσα, οἱ δὲ κεφαλαιοῦσι ἀντὶ νὰ συγκεντρωθῶσι καὶ διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἴσχυροποιούμενοι νῦν ἐπιδίουμενοι εἰς σπουδαίας τραπεζίτικὰς ἐργασίας καὶ ν’ ἀναλάβωσι διατέρους ἐπιχειρήσεις, ἀς νῦν εἰς χειρας αὐτῶν ἔχουσι ξένοι, ἐτράπησαν τὴν δόθη τοῦ ἀκοπωτέρου μὲν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπικινδύνου κέρδους, τοῦ γρηγοριανοῦ. ‘Ἐπειδὴ δὲ τὰ τοῦ γρηγοριανοῦ ἀστατα, ἐπέρχονται πολλάκις κλονισμοί, μάλιστα παρὰ τοῖς μικροῖς κεφαλαιοῦσι, οἵτινες εὔτυχες τινάς θυητοὺς ὅψιν ἔχοντες οὐδὲ μετὰ τῆς δεούσης ἐπιφυλάξεως προβείνουσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν. Οἱ κλονισμοί οὖτοι εἴπερέρουσι καταστροφὰς οὐ μόνον ἐνὶ ἀτόμῳ, ἀλλὰ τῇ ὅλῃ οἰκογενείᾳ αὐτῶν καὶ ἔστιν διτὶ καὶ ἀλλαγὴ οἰκογενείσις στενῶς διὰ συγγενείας ἡ διὰ τῆς ἐργασίας πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀπολέσην συνέχεινται.

‘Ἐμπορικὰ καταστήματα, ἀλλοτε κέντρα γρηγοριανούσαντα δρά-

νομάρχας τοῦ κράτους, συνιστῶν τὸ ἄροτρον Vernet-
τε θεομάτατα.

Τὸ δροτὸν τοῦτο παρουσιάζει μεγάλας οἰκονομίας· σχετικῶς δὲ αἱ τοῦ προϊόντος διαφοραὶ εἶναι μικραῖ.

⁴ Ἐν στρέμμα ἀμπέλου εἰς μίαν ήμέραν τὸ σκάπτουν τρεῖς ἑργάται, δηλ. ἀπαιτοῦνται τοία ήμεροισθια δι' ἐν στρέμμα, ἐνῷ διὰ τοῦ ἀρότρου ἐπιτυγχάνομεν τὴν σκαψὴν πέντε στρεμμάτων εἰς μίαν ήμέραν μὲ τὰ ἔξης ἔξοδα :

- » Τὸ ἡμεροῦμίσθιον τοῦ ζευγίτου
 - » Τὸ ἡμεροῦμίσθιον τοῦ παιδός
 - » Τὴν τροφὴν τῶν δύο ζώων, (ἄτινα θὰ μετελάσσωνται).

• καὶ τὸ χρεωλύσιον τοῦ ἀρδτοῦ.
Πρέπει δημοσίᾳ ἀρκεσθῶμεν εἰς μόνην ταύτην τὴν
οἰκονομίαν καὶ γὰρ ἀφήδωμεν τὸ ξελάκκωμα καὶ τὸ
σκάλισμα δῆπος τὸ παοελάβουμεν ἀπὸ τοὺς πατέος μας.

“Η βελτιώμένη γεωργία, δηλ. ή καλλιέργεια τῆς γῆς, ή φωτιζούμενη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, εἰδαγούμενη εἰς τὴν Τουρκίαν, δὲν θὰ μείνῃ βεβαίως ἐντὸς τῶν δρίων τοῦ περὶ οὐ πρόκειται ιττύματος, ἀλλὰ τὸ φιλοπρόσοδον παράδειγμα τῶν κυρίων αὐτοῦ, θὰ ἐπεκταθῇ ἀπανταχοῦ, ὅπως ὁ ὑδρὼς τοῦ γεωργοῦ βρέχει τὰ στήθη τῆς μπτρὸς γῆς.

Гл. II.

σεως, ευρηνται νῦν ἐν μαρασμῷ ή καὶ διελύθησαν, τραπεζίτει καὶ καταστήκατα δράσαντα ἐπίσης καὶ δις² ὡν πολλοὶ ἀνέδειχθησαν, η περιέστει λαν λίαν τὰς ἐργασίας αὐτῶν ή καὶ διελύθησαν ἐπίσης, ἐκ δις τῶν περι αὐτὰ ἄλλοι μὲν ἐπεδέθησαν εἰς ιδίας ἐργασίας, ἄλλοι δὲ καὶ ἔμειναν ἀνευ τοιαύτης, ἀπεροῦντες τί χρὴ δρᾶν.

Τὸ συμπέρασμα τούτων εἶνε μαρασμὸς γενικός, ἀπραξία, ἐλει-
φις ἐργασίας διὰ τοὺς νεωτέρους, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐν τῷ κύκλῳ
τούτῳ ιδίᾳ τῶν ἐργασιῶν εὑρίσκομενοι, μὴ μελετῶντες τὰ περὶ¹
αὐτούς, οὐχ ἡττον ὅμως τὸ κακὸν ἐγγύτερον βλέποντες, ἀνάζη-
τοσι τὸν αἰτίον, ἀνάζητοσιν αὐτό, ὡς πάντοτε συμβαίνει, ἔκτὸς
αὐτῶν, καὶ ἀνευρίσκουσιν αὐτὸν ποῦ; ἐν τῇ ἡμετέρῃ πατρόσει,
ἢν καὶ κηρύγμασιν ὡς τὸ μόνον αἴτιον τῆς ἡμετέρας κακοδαιμο-
νίας. Οἱ νέοι λέγουσιν ἔνεκα τῆς μὴ πρακτικῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύ-
σεως δὲν εὑρίσκουσιν ἐργασίαν, ἀλλὰ ποῦ ὑπάρχει ἡ ἐργασία;
Παρουσιάζουσιν οὖτοι τοιαύτην; Αἱ ἀνάγκαι δημιουργοῦσι τὰ
ἄτομα. *Αν ὑπάρξῃ ἐργασία, κατὰ τὰς ἀπακτήσης αὐτῆς θὰ
δημιουργηθῶσιν οἱ νέοι, διότι ἀκριβῶς ἡ μέση πατέρευσις τοῦτον
ιδίᾳ ἔχει τὸν σκοπὸν ὅπως τοῖς ταύτης τυγχοῦσι παράσχῃ τὰς
βάσεις ἵνα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν δημιουργηθῶσιν ἀ-
κολούθως εἰς τὰ τοῦ βίου ἐπιδιδύμενοι. Ταῦτα δὲ λέγοντες οὐδό-
λως ἐνγοσσοῦντες ὅτι ἡ ἡμετέρα πατέρευσις εἶνε τελεία καὶ οὐδεμιᾶς
χρήζει μετερρυθμίσεως. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἀλλὰ λέγομεν καὶ
ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αὕτη δὲν εἶνε ἡ κυρία αἰτία τοῦ κακοῦ,
ἀλλ᾽ οἱ κατήγοροι αὐτῆς κυρίως.

Λέγουσιν ὅτι ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις δὲν μανθάνουσι! ξένας

TO EN BIENNII: ΣΥΝΕΑΠΙΟΝ

ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΦΥΣΙΟΛΟΓΟΝ

'H διόθεοῖςις.

Μετὰ τὸ ἐν Βουδαπέστη συνέδριον ὑγιεινῆς καὶ δημογραφίας, περίληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὄποιου παρεθέσαμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, συνεκροτήθη ἐν Βιέννῃ ἔτερον σπουδαίον καὶ σοβαρώτερον, δυνάμειχα εἰπεῖν, τοιούτο ἐν Βιέννη, τὸ τῶν Γερμανῶν φυσιολόγων, ἡ ἔναρξις τοῦ ὄποιου ἐκηρύχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μουσικοῦ συλλόγου περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημέριας τῆς 12²⁴ σεπτεμβρίου δι’ ἐπὶ τούτῳ λόγου τοῦ προέδρου, αὐλικοῦ συμβούλου Κέροντος φόνο Μαριλάουν. Τὸ συνέδριον τοῦτο κέκτηται ἴδιαζουσαν σπουδαιότητα ὡς ἐκ τῶν περὶ τοῦ φέου κατὰ τῆς διφθερίτιδος φραμάκου καὶ τῶν περὶ ὑπνωτισμοῦ ὡς θεραπευτικοῦ μέσου γενομένων διατάξεων, ὃν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας θά δημοσιεύσωμεν ἐν περιλήψει χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν γενόμεναι διαλέξεις, καίπερ σπουδαῖαι καθ' ἑαυτάς, δὲν εἶναι τοιαῦται, ὡστε νὰ πληρώσωμεν δι' ἔκθέσεως αὐτῶν τὰς ἄλλως τε περιωρισμένας στήλας ταύτας. Οὕτως ὁ καθηγητής Σούες ὠμήλησε κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν «περὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἐν τῷ βίῳ τῶν λαῶν διαδρυματίζουσιν αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι»,

γλώσσας, ἀλλὰ πόσοι νέοι γινώσκοντες τοιαύτης εὑρίσκουσιν ἐργασίαν; Ἐγνωρίσαμεν νέους, γινώσκοντας τὴν γαλλικήν, τὴν τουρκικὴν καὶ ἀγγλικὴν καὶ ὅμιας, καίπερ εὐτελεστάτην ζητοῦ-τες θέσιν, δὲν ἥδυνατο νῦν ἐπιτύχωσι τοιαύτης, διετέλουν δὲ ή καὶ διατελεσθησιν ἀπογοητεύμενοι καὶ μαρατινόμενοι, καὶ ἐνίστε τινὲς αὐτῶν πανταχόθεν ἀπελπιζόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν περιβαλλόμενοι κατέφυγον ὡς εἰς μόνην ἀγκυραν σωτηρίας εἰς τὸ διασταλικὴν ἐπάγγελμα. Δὲν εἶναι λοιπὸν τὰ σχολεῖα μόνα ἀπερ πολλαπλασιάζουσι τοὺς διαδικάλους, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς, ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Νέοι ἐν ἐμπορικῇ σχολῇ τῆς Γαλλίας παιδεύειντες, ἐπανελθόντες ἐνταῦθα, δὲν εὑρίσκοντες ἐργασίαν, ἵνα γκασθήσαν δὲ ἐν τέλει μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν ν' ἀναδεχθῶσιν εὐτελεστάτας θέσεις πρὸς πορισμὸν τῶν ἀπαραιτήτων τῷ βίῳ.

Δοιπόν ἀντὶ νὰ ἀναζητῶμεν τὰ αἰτία τῆς ἡμετέρας κακοδαιμονίας, ἔνθη οὐχ ὑπάρχουσι, πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν αὐτὰ ἔνθη ὑπάρχουσι καὶ ταῦτα νὰ πολεμήσωμεν τῇ εὐφυΐᾳ τοῦ ἡμετέρου θύνους, τῷ ἐμπορικῷ καὶ ἐπιχειρηματικῷ πνεύματι αὐτοῦ, διπερ πολλάκις διέλαμψε καὶ διαλάμψει καὶ δι' οὗ οἶκοι παγκόσμιοι ἰδρύθησαν, ἄλλως θὰ φθίνωμεν ὅστιμέραι, οὐδὲν δὲ θὰ πράξωμεν κανένα πάντα τὰ σχολεῖα ἡμῶν μεταβάλωμεν εἰς εἰδικὰ σχολεῖα, γλωσσῶν, βιομηχανίας, ἐμπορικά.

8-4